

В.О. БУСОЛУ — 85

Відомому фахівцю та вченому в галузі ветеринарної медицини, доктору ветеринарних наук, професору, академіку НААН Володимирі Олександровичу Бусолу виповнилося 85 років.

Народився В. О. Бусол 8 березня 1936 р. в с. Житні Гори Рокитнянського р-ну Київської обл. Після закінчення Мироцького ветеринарного технікуму (1951–1955) працював у Пермській обл. ветеринарним фельдшером (1955), навчався у Білоцерківському сільськогосподарському інституті (1958–1964). Отримавши вищу фахову освіту, працював старшим ветеринарним лікарем цукрокомбінату ім. Цюрупи Житомирського цукротресту (1964–1966).

Набувши життєвого та професійного досвіду, Володимир Олександрович пов'язав свою діяльність з науково-педагогічною сферою: у 1966–1969 рр. — він аспірант; 1969–1986 рр. — асистент, заступник декана ветеринарного факультету, доцент і завідувач кафедри епізоотології Білоцерківського сільськогосподарського інституту. В 1969 р. В.О. Бусол захистив кандидатську, в 1983 р. — докторську дисертації, в 1984 р. йому присвоєно вчене звання професора. У 1986 р. його призначають директором Українського науково-дослідного інституту експериментальної ветеринарії (УНДІЕВ), м. Харків (нині ННЦ «Інститут експериментальної і клінічної ветеринарної медицини — ННЦ «ІЕКВМ»).

В.О. Бусол брав активну участь у заснуванні та становленні Української академії аграрних наук (УААН), організації аграрної науки. З липня по грудень 1990 р. він обіймав посаду заступника голови Південного відділення ВАСГНІЛ. У грудні 1990 р., після створення УААН, його обрано дійсним членом (академіком) УААН і віцепрезидентом Академії, з грудня 1993 по квітень 1996 р. В.О. Бусол — перший віцепрезидент УААН, з 1997 по 1998 р. —

завідувач відділу вірусних інфекцій УНДІЕВ, з 1998 по 2017 р. — професор, завідувач кафедри НУБіП України. З 2017 р. — головний науковий співробітник ННЦ «ІЕКВМ».

Початком дослідницької діяльності Володимира Олександровича стало вивчення лейкозу великої рогатої худоби — нового захворювання невідомої, на той час, етіології. Він довів інфекційне походження хвороби, вивчив етіопатогенез, розробив методи діагностики

інфекції, сформулював концептуальні основи профілактичних протилейкозних заходів. В.О. Бусол є одним з фундаторів Української школи ветеринарної лейкозології.

Під керівництвом В.О. Бусола підготовлено 8 докторів і 18 кандидатів наук. Він автор понад 560 наукових праць, з яких 9 монографій, 4 підручники, 50 методичних рекомендацій, 18 інструктивних матеріалів, має 35 авторських свідоцтв і патентів України. Він є членом редколегії збірника «Ветеринарна медицина», спеціалізованої вченої ради при ННЦ «ІЕКВМ».

Свідченням вітчизняного та міжнародного визнання наукових здобутків В.О. Бусола є присудження Державної премії України в галузі науки і техніки (2016), отримання почесного звання «Заслужений діяч науки і техніки України» (2016), обрання іноземним членом (академіком) Академії аграрних наук Республіки Білорусь (1995) та Російської академії сільськогосподарських наук (1997), а також нагородження трудовими відзнаками «Знак пошани» (2006), «Відмінник аграрної освіти та науки» (2009) та ін.

Бажаємо ювілярові міцного здоров'я, творчого натхнення і довголіття.

Б.Т. Стегній,
*академік НААН, директор ННЦ
«Інститут експериментальної і клінічної ветеринарної медицини»*